

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНИЖИЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Непадовичъ.

ТЕЧ. VI.

Овај листъ излази Вторникомъ, Четвргомъ и Суботомъ на по табака. Цена му е за 3 мес. 4. за пола год. 8 а за целу год. 16. цв. За огласе плаћа се 3. кр. ср. одъ врсте за вдан-путъ а 5 кр. ср. за трипутъ.

№ 40

Опомене изъ дѣтнѣства краля римскогъ. *)

Марта 20. год. 1811. занимали се по старомъ начину школскомъ сви разреди паризки лица са састављанѣмъ пѣсмотворни саставака, и ми смо, седећи у полу-кругу у najveћој тишини завели се у наше латинске задатке подъ благимъ надзиранѣмъ Г. Адама, четвртогъ професора при царскомъ лицею; — наеданпутъ сви се пренусмо; топъ загрми! . . . Сви задатци бияу заборављени . . . у царскомъ тилѣрскомъ двору родио се царски потомакъ! У средъ обште забуне, у којој е неизвестностъ нестрпелливости нашој ѣутанѣ налагала, бррвали смо брой избачени топова, и то и професоръ и 60 ѣана, кои су полако професорове рѣчи повтаравали. Ми наброясмо већъ 21! — . . . Садъ се попео професоръ на катедру, и пруженимъ преда-се рукама наложи намъ озбиљно по благимъ гласомъ, да умукнемо . . . На лицу свию насъ могло се читати изразъ зебнѣ и страшливѣ неизвестности — кадъ наеданпутъ загрми и 22. топъ! — Садъ већъ нико више ние ѣутао, нити е ко брояо, сви су узклицали, и ѣипали одъ силногъ узхиѣеня и задатци су летили подъ скамие: „живио! браво! живио царь! добио е сына! То е краљ! живио принць! и т. д.“ Одъ времена на време надячала е све силная и силния грмливина топова, кои су брой 101 навршавали, радостни нашъ жуборъ и изливъ усхиѣеня, повишавало е обште веселѣ, и учителю нашемъ, кои е у дубљини душе тронуть био, замутише се очи сузама.

На овај начинъ оглашено е роѣнѣ царевогъ наслѣдника тадашнѣмъ нараштаю, одъ когъ е већина између нѣи дорашѣивала. да се за нѣга и нѣговъ сѣйни и силни престолъ бори —, а да га по истечению три године дана изъ свое средине изгуби, и да изъ дальногъ мѣста нѣговогъ прогнанства чуе само извѣстия о нѣговој плачевной смрти. При свемъ томъ сачувале су яснѣ опомене и ликови овогъ у почетку тако пресѣйногъ, а доцнѣе тако тужногъ живота римскогъ краля Наполеона II.

Све што е годъ најбогатия сила уображена двора на могла измислити, да тако силногъ родителя, као што

е Наполеонъ, обрадуе, употребљено е, да се прослави и преузнесе роѣнѣ овогъ царевнѣ награду тако свирѣпогъ развода брака царевогъ са првомъ царицомъ Јозефиномъ. Но цѣлу хуку и блескъ званични и дворски поздрава и честитаня и сѣйни спаливаня художественѣ ватре освѣтљѣня превазншла е любовъ читавогъ народа, кои е са најнѣжнимъ саучастиемъ пратио све коракѣ и погледе овогъ детета, саданѣгъ краля а будућегъ цара. Кадъ е годъ било лепо време, тилѣриска е башта била препуна света свию редова и пратили су очима златна кола некогъ царевнѣ, у коя бияу упрегнута два као снегъ бѣла ягнѣта. Онъ се овако возао по дугомъ ходнику дворскомъ чакъ до оногъ края, съ когъ се може прегледати цѣо край око пѣяце „слоге“. Кадъ се годъ мала кола приближила позлаѣеној решетки ходника, то га е шетаюћа се туда светина поздрављала плѣсканѣмъ руку и яснимъ усклицанѣмъ! И ово одушевљѣнѣ ние обузело само неке извѣстне класе люди, него е оно плѣнило сва срца, и прдрло е и у оне фамилие, кое су донде биле безчувствителне за толику славу и силу; и сами ови неприятельи Наполеоновогъ престола дали су се занети любкочю и чаромъ, најсигурниомъ обраномъ и штитомъ дѣтнѣства.

Као што е познато, избрао е самъ царъ Наполеонъ госпою одъ Монтески за воспитательку и старательку младога краля, а између лица, коя су госпои одъ Монтески била у помоѣ придата, налазила се и госпои С. . . кою е често нѣна млада кѣи посѣђавала. Овој дражестной дѣвойки пала е то неки путъ среѣна у дѣо да за неколико тренутака пребуде кодъ колевке, коя е дивни рукотворъ вѣштана Томиона и Одиота, и при томе даръ одъ стране вароши Париза.

Младе безазленѣ девойке радо имаю малу дѣцу, и тако ние чудо, што е ова четрнаестогодишня девойка съ najveћомъ нѣжносчю обилазила око царевнѣ. У двору су се већ навикли, видити е, но нико ние на ню толико ни мотрио, докъ се ние еднога дана краљ римски, коме е тада било десетъ месеци, толико развикао, да га никако нису умирити могли. Шта нису съ нѣимъ радили! люляли га, пѣвали му. — но све узалудъ. У овој забуни узела е госпои С. . . свога малогъ питомца, кои е непрестано плакао, у наруче, наслонила е нѣгову гла-

*) Снѣ Наполеона I. добио е одѣа при роѣеню насловъ „краљ римскъ“.

ву на своје раме, и однела е наглимъ коракомъ по соби горе и доле, како бы заръ дѣте у томъ шетаню неку забаву налазило. За њомъ иѣшше узастопце њѣна кћи, која се на предметъ толикогъ узалудногъ тѣшени (т. е. заплаканогъ краля римскогъ) часъ приятно осмеивала, часъ пакъ намргодила, кадъ нажданпуть дѣте престаде плакати. Краль римски узправи се; њгово велико плаво око сматрало е съ усхиѣнѣмъ дивотно лице, кое за њимъ као сенка иѣшше; затимъ се насмее, и пружи своје мале руке къ красной утѣшительки. Тада е први путъ повѣренъ царевиѣ неги младе дѣвојке, која е съ неописаномъ радошћу славила своју побѣду.

Но овај догађај у соби нив само на собу ограниченичез остао; и цару и царици причали су, какавъ срећни и непонятни упливъ ове дѣвојке има на боль или лютину римскогъ краля; и они су јој честитали и изјавили јој, да она кодъ царевиѣ остане подъ именомъ приятельце њгове. По краткомъ времену удостои се наклоности краля римскогъ јошть еданъ любимацъ но у манѡй мѣри, него господична С . . . Име овогъ другогъ любимца застрла е тама заборавности; а то бияше едно мало цето, чудновате шарене длаке, кое е веома према свакомъ пакостно било само не према своме младомъ господару, кои га е смео черупати газити и за уши вући, а да се невалути. Ово куче, коме ћемо да дамо произвольно има „Азуръ“ бияше средство за разведренѣ римскогъ краля кадъ се сила воображеня дадила и дворски послужавки већ изцрпила у измишляваню забаве за неразположеногъ царевиѣна.

Овако е растло три године дана ово дѣте, кое е јошть у колевки краљмъ постало; оно е у тишини растло, и њгова е соба била можда едино мѣсто у Европи, куда нив продирао тутанъ ратова и побуна; кое су бесниле и кое се спремале; оно е тако растло, и све се већма савијало око своје младе приятельце; а кадъ ова нив била ту, онда е звао свога любимца Азура, и смео се јасно и весело, кадъ га е цето зубима за столицу счепало, и съ лютитимъ реженѣмъ по соби вукло.

Кадъ е трећи данъ рођеня овога дѣтета прослављенъ, кога е рођенѣ страовитомъ грмљавиномъ топова цѣломъ свету оглашено, како се силно промѣнио изгледъ престолне вароши и духъ њгови жителя! Овај градъ, у комъ су одъ 15 година све побѣде Француске войске у свечаностима црковнимъ и засѣњавајућимъ торжествама свой одекъ имале, — овај градъ, у комъ се войничка слава Француза тако често блистала у дивотномъ блеску, морала се садъ навикнути, да слуша тутанъ битки, кое су сусѣдне предѣле шампанске крвљу напоиле, и светина е са немимъ ужасомъ читала по ђошковима извѣстия у којима се могло јошть еднако видети Француза блистајућа храбростъ, — но ова нив више могла умирити узрујане духове застрашеногъ жительствова. Залудъ су войсковође, да би светъ умирили и охрабрила га, дали провести крозъ Паризъ десетакъ хиљада зародљни саюзнички войника, њново круто држанѣ и горди погледъ, њнова свѣтлени бачени усклици о скорашњимъ ослобођеню, све е то јошть већма умложавало суморностъ люди и стра и ужасъ жена; залудъ е долазио у театаръ комисаръ са тробойнимъ поясомъ у среди позоришногъ представљеня и читао скупљномъ свѣту из-

вѣстия о биткама кодъ Монтеро-а и Шам-обера; свѣтна е истина радостно ускликала, но при свемъ томъ однео е сваки својој кући суморне мисли и жалостне слугиѣ. (продужиће се)

Разне новости.

(Извљенъ саучаствия) — Лако е понятно, да е прослављени естествословъ Александеръ Хумболдъ у последњимъ свомъ опасномъ болованю добивао безбројна писма, у којима е изражено било чувство туге и саучаствия, а притомъ и свакојке понуде и предложения; но два оваква предложенија заслужују збогъ своје оригиналности да се овде напомену: Една чувствителна госпоја замолила е у свомъ съ највећомъ тугомъ написаномъ писму овогъ славногъ мужа, да јој у њговој кући уступи едну собу до њгове смрти, будући е њѣна најтоплија желя, да при њговомъ издјасаню присуствуе и да му она придржи свећу. — Еданъ тишлѣръ пакъ понудио е самртнику своје херметично затворене мртвачке сандуке (т. е. сандуке, кои су тако добро затворени, да ниодкудъ воздухъ ући неможе); будући се у истима мртваци задуго одъ трулежи сахранити могу.

(Чудновата коцка.) — Изъ Лондона јавляю намъ слѣдујући смешанъ догађај: „Еданъ отиѣнъ човекъ имао е две одрастне ћерке, кое е већ могао разудати. Недавно дође му у кућу еданъ просиоцъ, кои се пакъ нив никакмо могао рѣшити, коју да узме; еръ му се обе девојке подеднако допададе; и зато остави онъ отцу на вољи, да онъ ту сумню прекине, и да му определи, коју онъ т. е. отацъ оће. Отацъ пакъ дође на ту смешну мисао, да стваръ ову коцкомъ рѣши. — Коцка падне на млађу; но ова неће никако на своју старију сестру да удара; отацъ пакъ оће да одржи своју важностъ родителску. Млађа сестра видећи се у томъ положеню, наумна е, да ту стваръ преда судовима; и будући да парнице у Енглеской обично читаву вѣчностъ трају, то ће за то време по свој прилици јак оладнети обестрапа жестина.

— Еданъ професоръ у Штетину (у прайској провинци Поморанској) објавио е недавно, да ће онъ држати прочитаваня „о околностима, подъ којима би могла наша земля пропасти“, и то највише тога ради, да стави лаковѣрностъ и плиткоћу люди на пробу, а не башъ толико збогъ новаца, кое ће томъ приликомъ добити. — Многобројни присуствуюћи слушатели зачудили су се веома, кадъ су изъ уста самогъ професора чули, да е 1. Јуни 1857. године онај данъ, у кои ће се земля наша сударомъ са грдномъ повити се имајућомъ репатомъ звездомъ у комаде раздробити и пропасти. Кадъ е пакъ друго прочитанѣ о томъ истомъ предмету држао, накупило се јошть трипутъ толико света.

(Занимљива грађанска парница.) Едне берлинске новине доносе намъ о едной парници, вођеној у едной вароши на Вастули реки слѣдујуће:

„Тамошњи еданъ спая, кои е имао велико стадо оваца, шияло е исто сваки данъ преко рѣке на супротну страну, гди е онъ имао такође своје земљ, да пасу. За превозъ оваца употребљена е една повелика скела, којомъ е овчаръ самъ управљао. Едномъ предъ вече, кадъ

овчаръ стадо своје већ у скелу сместио био и на воду се отиснути хтео, спази онъ изъ далека едногъ човека, кои нагло къ њмъ иђаше, машући непрестано съ рукомъ. Овчаръ пречека странца, и на молбу овога, да и њга на ону страну превезе, онъ га драговољно прими, и тако униђе странацъ у скелу. Овај бияше одъ дальнѣгъ пута тако утруђенъ и уморанъ, да е при приятномъ люляню скеле задремао, и тако седећи главомъ кланю, као што то обично бива, кадъ човекъ на путу задрема. То е видео клеветушомъ украшени најстари ованъ, кој е стадо предводио.

Съ почетка е ованъ кланяјућегъ пакостно очима мѣрио; но мало после, кадъ е сиромѣ странацъ све еднако главу нияо, кое се овну учинило као уводъ къ нападаню, устреми се онъ са спуштеномъ главомъ яростно на спавајућегъ, и удари га главомъ и роговима тако силно, да е сиромѣ странацъ у воду пао. Но при томъ изненадномъ нападаню уплео е ованъ роговоре своје тако яко у альине путника, да е овај при паданю и овна у воду повукао. Чимъ то опази стадо, а оно слѣдујући природномъ нагону, поскаче сво у воду за своимъ воћомъ; и сиромѣ овчаръ е само незнатну часть помоћу свога пса и то съ тешкомъ мукомъ спасао. Найвећа часть оваца потопила се у брзој и валовитой рѣки. Докъ се ово на скели сбило, странацъ се е у води съ великимъ напрезанѣмъ одмрсио одъ рога овна, изишао е на површину, допливао до скеле и на ову се попео. Но кадъ е овај съ альина свој воду колико е могуће било, цедио, опази онъ да му е при паданю изпао изъ цепа скупощни сатъ и кеса съ новцима, и бияше збогъ тога тако исто суморанъ и ожалошћенъ, као и овчаръ.

Едино, што имъ е за тада остало чинити, било е то, да што пре дођу до обале, кое они и учине. На обаји разстану се они; овчаръ сирѣчь отиде своје господару да му јави несрећни догађај, а странацъ отиде у први ханъ, да осуши альине. Кадъ е спаја дознао шта се догодило, онъ проспе савъ гнѣвъ свой на странца, кои е по његовомъ мишљеню злоупотребио право гостопримства, и похитао е, што е брже могао, у поменути ханъ, да тога странца задржи одъ дальнѣгъ пута. Но овди нађе онъ текъ, као што валя; еръ кадъ е онъ одъ странца искао накнаду за овце, заиште овај накнаду за сатъ и новце, наводећи, да е газда за то одговоранъ, кадъ се неатосћу њгови млађи трећемъ штета нанесе. При тако супротномъ мишљеню и убеђеню оба двею страна нив наравно могло доћи до мирногъ поравненя, и оба ова лица воде садъ о томе грађанску парницу, кое се край съ любопитномъ нестрпелливосћу изчекуе.

— Робеспьерова галантерия. У смотреню галантерие могао се крвосокъ Робеспьеръ са свакима Французовомъ мѣрити. Само што се е при томе служио чудноватимъ средствама, која нису свакомъ у власти била; нити су била по свачиѣмъ вкусу. Тако е една госпожа, съ којомъ се онъ по Паризу шетао, стала испредъ едне куће, и дивила се њной лепоти. — „Допадалъ вамъ се ова кућа?“ запита Робеспьеръ. — „Заиста ми се веома допада,“ одговори госпожа. — „Она е одъ сутра ваша.“ Сутраданъ окриви онъ господара те куће као издаицу, да га погубити и поклати господар кућу.

— Еданъ американски листъ честитао е своимъ читателѣма нову годину овако: „Ми вамъ честитамо нову годину и желимо вамъ топлу собу, алъ да се непећ топлота на кровь; желимо да се санѣкате, но да се не извратите; желимо вамъ топле альине безъ празни цепова; желимо вамъ добра вина а и добро памтенѣ, како би се ви, као наши пренумеранти свакадъ сѣтили свете истине: „Точно е плаћанѣ душа пријатељства!“ — Све ово, а нарочито ово последнѣ, и данасъ жели „Шумадинка“ своимъ читателѣма!

СТРАНЕ НОВОСТИ.

Ратъ у Хини постае све огорченѣмъ — Хинези су люди врло упорни; зато кадъ се маса овогъ безбројногъ народа узруја, онда е врло тешко умирити га.

Многи свакојко толкую последнѣ мѣре хинезкогъ правительства; али да Хинези о миру и немисле, то ясно доказую њинове огромне припреме за ратъ. Њинова се флота састои изъ 130 ратни лађа, између кои су неке велике, као европске фрегате. Хинези несматраю на међународна правила у рату; они се сирѣчь служе са свима могућимъ средствама, да непријателю науде, тако су сирѣчь отровали еданъ мали потокъ: одкудъ су европски морнари често пияћу воду доносили, те су тамо многи одъ ови помрли. И зато су наумили западњаци у савезу са Америкомъ, да поплаше свирѣпе и упорне Хинезе са ужаснимъ примѣрима; еръ другѣ веле Енглези, нив могуће, ове Азиате склонити на миръ.

Енглези гледаю тиме извинити своје нечовечно бѣсненѣ у Кантону према Хинезима. — Међутимъ ратъ ће овај садъ текъ разбуктати се, и може имати неизмѣрне послѣдице, а притоме неможе му се край предвидити.

— Изъ Париза пишу подъ 1. Априла, да е Турска по средствомъ свои посланика у Паризу и Лондону званично објавила западнимъ силама да ће се турска војска најдалѣ до 3 Априла повући сасвимъ изъ подунавски княжества. Ова е објава у Паризу и Лондону врло повољно примљена.

Што се тиче питаня о сѣдиненю подунавски княжества, Француска се јоштъ еднакотврдо придржава начела да се ова княжества спое уедно.

— Изъ Париза јавляю подъ 2 Априла, да е руски инжинирски генералъ, прослављени бранитељ Севастополя, Тотлебенъ позванъ одъ инжинирскогъ корпуса у Лондону, да почествуе Енглеску својомъ посѣтомъ.

Стецишта су отворена:

При Суду Алексиначкомъ надъ масомъ поч. Тасе Гойковића изъ села Беговишта до 2 Мая.

Продаваће се:

Нач. Ок. Крушевачкогъ продаваће добра Стојанче Миљковића 24, 25 и 26. Априла.

Нач. Ок. Чачанскогъ продаваће два дућана са земљомъ г. Јована Енглезовића 16, 17 и 18 Априла. — Исто Началничество продаваће мејну съ плацемъ поч. Јована Живковића 14, 15 и 16 Априла.

Управительство Рудокопја у Майданеку даваће касапнице подъ аренду и то 13, 14 и 15 Априла.

Нач. Ок. Београдскогъ даваће на лицитацији коя ће се 11. 12 и 13 Априла држати подь аренду попашу и жирь у забрану м. Раковице.

Нач. Ок. Црнорѣчкогъ позива све зидарске майсторе да на лицитацији коя ће се ради довршеня цркве болъвачке и слатинске 1. Мая држати, у Заечару нађу се.

Нач. Ок. Ужичкогъ продаваће добра Трпка Салдића изъ Иванъице 23, 24 и 25 Априла.

Нач. Ок. валѣвскогъ продаваће добра Павла Еремића изъ д. Лепковца 10 11 и 12 Априла.

При канцеларији Попечительства внутенъи дѣла држаће се лицитација поради набавке 15000. рѣфи плаве човѣ, 300 рѣфи алове 100 рѣфи црне човѣ, 180 к. четки коньски 180 чешагиа и 20.000 рѣфи платна за кошулѣ.

При Суду вароши Београда има 25.000 # ц. са интересомъ 10% за издаванѣ.

О Г Л А С И.

(2—3) Меану на друму Крагуевачкомъ до споменика, ко жели купити или одъ Ђурђева дне подь кирию узети, нека се подьписаномъ прияви.

Голубъ Петровићъ,
пензионирани Советникъ

Кодъ Марка Рајовића у кући кодъ „буренцета“ има еданъ шпархертъ на продаю. Ко жели узети нека се обрати реченомъ Рајовићу.

(3—3) Подьписани донео е данасъ врло добра црна крайскогъ вина и бермета, такође белогъ и шилерастогъ ключкогъ вина, и манѣ одъ едногъ акова неће давати, — ко жели узети нека ми се яви у Бачванина кафани; коѣ љу по умѣреной цени дати.

Атанасій П. Миовићъ

(1—3) Подьписаный снабдѣо е свою трговину са свакостручнимъ израђенимъ альинама, зимнимъ и летнимъ и то како за одрастле тако и за децу, а и неизрађенимъ врло финимъ штофовима за летнѣ альине. Осимъ тога добио самъ врло фини материя за гг. Свештенике и Калуѣре, и у ставю самъ сваку наручбину што е брже могуће свршити. Што се цене тиче, я више одъ 10 на сто процента нетражимъ.

Димитрие Добринковићъ.
шнайф. спрођу Лицея.

Кодъ долеподьписаногъ може се за врло евтину цену свакоякогъ оружия добити и то: двоцевке шире и тешнѣ, дуже и краће, съ цеферомъ и безъ цефера, голице и штуцева на

кременъ и на капелу, свакояке величине пиштоля мали и велики съ две и съ едномъ цевкомъ на капелу.

ТОМА ТЕШИЊЪ

пушварски майсторъ у кући
(2—3) Янѣ Мецовалие на Теразијама

ХАЙРИХЪ ХИРШЪЛЪ.
изъ Беча, што танецира и тргуе са собнимъ намештаемъ,

препоруче свою новоснабдѣвену продавницу найразличити политирани ствари найновиегъ вкуса а цене врло евтинѣ. Притоме прима се и наручбине, кою такође обѣћава найсавестниѣ извршити. Обитава у Београду у зда нию „кодъ елена.“ (2—3)

(3—3) Подьписани препоруче почитаеомъ публику садъ башъ изъ Беча дошавше готове ХАЛЪИНЕ, одъ разне величине, вроя и квалитета, подь найевтинию цену. Наручбине такође примаюсе. Стовариште е у кући г. Шоповића у чаршии.

ФИЛИПЪ МОРТОНЪ.

изъ Беча.

Судъ Ок. Београдскогъ позива наслѣднике убиеногъ у в. Мокромлугу Петка Миљковића кои е био родомъ изъ Чикерице наѣ Катунске у Турской, да му они за три месеца рачунаюћи одъ дана печатаня овогъ огласа прияве ерѣ ће иваче Судъ са постављенимъ заступникомъ дѣло ово окончати.

Судъ Ок. Чачанскогъ позива Павла Марковића съ Рашке, да му за подину и данъ предстане и 168. гр. досуђеногъ му трошка по парници Саватия Дугалића противу г. Стаменке Анђелковића, прими. — исти Судъ позива Аврама Алаѣ Евреа изъ Београда, за когъ се незна гди е, да му за годину и данъ предстане и 365 гр. и 10. пара чар. коя му е сума изъ масе презадуженогъ Павла Атанасковића и Минила Мићовића изъ Чачка досуђена прими.

(2—3) У Антулиной кући имае о Ђурђебудне ове године за издаванѣ еданъ квартиръ, састоећи се изъ 4 собе едне куйне са шпархертномъ и шпайзомъ, и едногъ одѣлення у подруму. — Кои га жели имати нека се изволи приявити притяжателю у истой кући.

(3—3) У новой кући г. Игната Станимировића професора Права има три дућана са спореднимъ собицама одъ идугегъ Ђурђевадна подь кирию. Ко жели узети, нека се прияви у истой кући, гди ће се о свему што желио буде извѣстити.

(3—3) Долеподьписани обявлюемъ како почитаеомъ оварошкомъ публику тако и окреснимъ трговцима, меанцијама и кафецияма, да имадемъ различита пића како на мало тако и на много на продаю и то умереномъ ценомъ, а къ томе радъ самъ и дућанъ са ликерцискомъ радномъ савимъ предати, ко би имао волю шта купити или одъ едика или одъ пића или и дућанъ са едикомъ у колико му е потреба и у колико се погодимо за готове новце или на почекъ са добримъ емцима нека се изволи притяжателю на Стамбол-капию у кући г. Јосифа З. Ресавца подь фирмомъ „златногъ Слона“ погодбе ради приявити У Београду 26. Марта 1857.

Михаилъ Ниволићъ
ликерция.

(3—3) АНТОНІЕ ГОЙКОВИЊЪ пиинтеръ у кући својой на пиази издае савъ горњи спратъ, кои се состои изъ 4 собе, куйномъ, пространимъ говгомъ и подрумомъ, одъ идугегъ Ђурђева дна подь кирию. Кои би поменути квартиръ желио имати, нека се притяжателю, погодбе ради прияви.